He seizes for a creditor – תופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים לא קני in a situation where he damages others; he is not קונה

OVERVIEW

There is a rule that an outside person cannot seize the assets of a debtor on behalf of the creditor if, by doing so, he is causing harm to others. There is a dispute between מלוה and תוספות whether the תפיסה is effective when the מלוה appointed the שליה as his תופס.

- מה שפירש רש"י 1 משום דלא עשאו שליח אין נראה

That which רש"י explained that a תופס לבע"ח במקום שחב לאחרים לא קנה is because that משליה did not make the שליה, is not acceptable -

– ²רבפרק הכותב (כתובות דף פד,ב ושם דיבור המתחיל את) משמע גבי עובדא דיימר בר חשו For it seems from the story regarding יימר בר חשו -

דתופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים לא קני אפילו עשאו שליח:
That a קונה is not קונה even when the תופס שליח was made a בע"ח by the במ"ח.

SUMMARY

רש"י maintains that וכו' לא קני only when he was not appointed a maintains that he is not קני even when he was appointed a שליח .

THINKING IT OVER

Everyone agrees that the מלוה can be חוב for his חוב from the לוה even if he is חוב לאחרים. How can we explain תוספות view that (even though the מלוה can be שליה nevertheless) the מלוה cannot appoint a שליה in his stead to be תופס for him? 3

 $^{^{1}}$ See הוי ה"י where רש"י states כאדם הבא המלין; and ד"ה לא קנה he writes 'קופץ מאליו וכו',

 $^{^2}$ יימר בר חשו יימר שמא was owed money by someone who passed away and left over a ship. יימר sent his יימר נהשו to seize (the assets of) the ship (in payment for his loan). After the שליה seized the assets, he met רב הונא and בדר"י (who were also owed money by the deceased לוה), and they told him that his תפיסה is meaningless for he is a תופס לבע"ח במקום שחב לאחרים.

³ See (בד"ה בא"ד דתופס).